

HỒI THỨ HAI TRĂM LINH NĂM
TIỂU HOÀNG ĐẾ CHẶT ĐẦU PHÒ MÃ

Trương Dũng trở gót ra khỏi thư phòng.

Vi Tiểu Bảo dẫn theo :

- Trương huynh đệ phải nhiều gia nhân chuẩn bị món ăn đầy đủ cho thật mau lẹ, chớ có chậm trễ. Chuyến này quần hùng phải ăn một bữa thịnh soạn để có sức phấn đấu với công cuộc liều mạng.

Trương Dũng đứng ngoài cửa "dạ" một tiếng rồi chạy đi.

Quy nhị nương nói :

- Chuyện ăn uống bất tất phải vội vã. Bây giờ Vi huynh đệ hãy đưa bản địa đồ trong hoàng cung cho bọn ta coi đã.

Vi Tiểu Bảo lấy một tờ giấy Phi Kim tiên trải lên bàn và cầm bút đưa cho Quy nhị nương, gã nói :

- Văn bối vẽ lui vẽ tới mà không thành, đang định mời các vị đến họa dùm.

Quy nhị nương đón lấy cây bút ngồi xuống giục :

- Nào ! Huynh đệ kẻ ra đi.

Vi Tiểu Bảo nghĩ rằng vụ này bất tất phải lừa dối. Gã liền kẻ bắt đầu từ cửa Ngọ môn đi lên phía bắc, qua cầu Kim Thủy kiều rồi rẽ về phía tây.

Xuyên qua Hoàng Nghĩa Các, đến ba đại điện Thái Hoà, Trung Hoà, Bảo Hoà tới cửa Long Tông.

Phía trong cửa Long Tông là phòng Ngự Thiện. Vi Tiểu Bảo xuất thân ở chỗ này.

Từ đây rẽ về phía đông, qua cửa Càn Thanh đến cung Càn Thanh, điện Giao Thái, cung Khôn Ninh, Ngự hoa viên, điện Khâm An.

Từ phòng Ngự Thiện đi lên phía bắc là Nam Khố, điện Dưỡng Tâm , cung Vĩnh Thọ, cung Dục Khôn, điện Thể Hoà, cung Trừ Tú, hiên Lệ Cảnh, sáu Phương Trai, cung Trùng Hoa.

Đấy đi về phía Nam là cung Hàm Phúc, cung Trường Xuân , điện Thể Nguyên, điện Thái Cực.

Từ điện Thái Cực quanh ra phía tây là Vũ Hoa Các, điện Bảo Hoa, cung Thọ An, điện Anh Hoa.

Tiếp tục đi về phía nam là Tây Tam Đổ : cung Thọ Khang, cung Từ Ninh, Từ Ninh hoa viên, rồi đến nội phủ, Bảo Ôn Lâu, Võ Anh điện.

Ra khỏi cửa Võ Anh qua cầu đi về phía đông rồi qua cửa Hy Hoà để trở về Ngọ Môn.

Những viện lạc kể trên thuộc về Tây bán bộ trong Tử Cấm Thành.

Quy Tân Thụ và Quy nhị nương nghe Vi Tiểu Bảo đọc hàng nửa ngày mới hết Tây bán bộ trong Hoàng cung. Giả tử nói miệng thì khó mà nhớ cho xiết được. Bất giác hai lão hít một hơi khí lạnh.

Quy nhị nương theo thứ tự ghi các cung điện cùng cửa ngõ trên tờ giấy.

Vi Tiểu Bảo lại nói đến các điện đài cùng môn hộ về đông bán bộ trong Hoàng thành, trí nhớ của gã rất hay, ngày thường gã lại đi du ngoạn khắp nơi trong Hoàng cung nên đã thuộc lòng.

Quy nhị nương ghi chép gần một giờ mới hết chín Đường, 48 Đổ trong đại nội.

Vi Tiểu Bảo nói :

- Mời ba vị hãy ở lại dùng bữa cho thêm sức lực để mà hành động.

Gã chạy ra bên cửa lớn tiếng hô :

- Gia nhân đâu ? Dem đồ điểm tâm lên mau !

Gia nhân bộc dịch đứng ngoài cửa cất tiếng dạ ran.

Quy nhị nương gạt đi :

- Bất tất phải sắp bữa.

Mụ dắt con cùng Quy Tân Thụ sóng vai ra khỏi thư phòng.

Hai vợ chồng lão Quy đều nghĩ bụng :

- Biết đâu gã chẳng bỏ gì vào đồ ăn cho mình lỡ việc. Lần trước đã mắc bẫy, chẳng lẽ còn vương lần thứ hai ?

Vì Tiểu Bảo tiến chân ra cửa chấp tay nói :

- Vãn bối trông chờ tin đắc thắng của các vị.

Quy Tân Thụ phóng chưởng đánh vào đầu con sư tử đá ngoài cổng lớn. Lập tức những mảnh đá vụn tung bay tới tấp rồi rớt xuống rào rào.

Lão đắc ý nổi lên tràng cười khanh khách, băng băng ra đi.

Vì Tiểu Bảo thộn mặt ra lắm bầm :

- Phát chưởng này mà đánh xuống đầu lão gia thì đi đời. Lão cảnh cáo mình ra điều nếu làm hư việc của lão sẽ bị phát chưởng đó.

Gã cũng vung tay lên đập vào đầu sư tử đá. Bỗng gã "ối" lên một tiếng rồi nhảy lên tưng tưng vì bàn tay bị đau nhức.

Nguyên trước đầu con sư tử đá nhẵn thín, vì bị Quy Tân Thụ phóng chưởng đánh vào bể ra nhiều mảnh, nên biến thành lởm chởm, sắc nhọn.

Vì Tiểu Bảo giơ tay lên nhìn dưới ánh đèn lồng, may mà chưa đổ máu.

Gã trở về hoa sảnh thấy bọn Trần Cận Nam đang ngồi uống rượu.

Gã nói cho sư phụ hay đã kể tường tận nội tình trong Tử Cấm Thành với vợ chồng Quy Tân Thụ và tiến chân ba người ra đi rồi

Trần Cận Nam gật đầu thở dài nói :

- Dù vợ chồng Quy tiền bối có hành thích được Hoàng đế Thát Đát cũng khó lòng về thoát.

Quần hùng ngồi lẳng lẳng uống rượu, đều theo đuổi ý nghĩa riêng. Thỉnh thoảng mới có người nói một vài câu, nhưng chẳng ai đáp lại.

Sau hơn nửa giờ, ngoài cửa có người chạy vào báo :

- Khỏi bầm tước gia ! Trương đề đốc có việc xin ra mắt.

Vĩ Tiểu Bảo cho là hắn làm xong sứ mạng trở về phúc trình. Gã mừng thầm trong bụng, đáp :

- Bây giờ đã nửa đêm. Người bảo y nếu là việc không khẩn cấp thì để sáng mai hãy đến. Hiện giờ ta đang ngủ không tiện đánh thức.

Người kia dạ một tiếng quay gót trở ra.

Trần Cận Nam khẽ nói :

- Không chừng có tin tức gì ở Hoàng cung đưa tới. Người đi hỏi coi.

Vĩ Tiểu Bảo vâng lời, rảo bước ra nhà đại sảnh.

Gã thấy bọn Triệu Lương Đống, Vương Tiến Bảo, Tôn Tư Khắc đứng trong sảnh đường, mặt đầy vẻ hoảng hốt, mà chẳng thấy Trương Dũng đâu.

Gã không khỏi sửng sốt, khẽ hỏi :

- Trương đề đốc đâu ?

Vương Tiến Bảo đáp :

- Khỏi bẩm đại nhân ! Trương đề đốc vừa gặp biến cố, ngất xỉu ngoài cửa phủ, hiện đã khiêng vào sương phòng bên kia.

Vĩ Tiểu Bảo giật mình kinh hãi hỏi :

- Sao ... sao y lại ngất xỉu ?

Gã chạy nhanh sang sương phòng, nhìn thấy Trương Dũng sắc mặt lợt lạt, hai mắt nhắm nghiền. Trước ngực nhô lên hóp xuống không ngót.

Gã cất tiếng hô hoán :

- Trương đề đốc ! Trương đề đốc ! Đề đốc làm sao thế ?

Trương Dũng từ từ mở mắt ra miệng ấp úng :

- Ty ... ty ...

Hắn đảo mắt nhìn một cái rồi lại ngất đi.

Vĩ Tiểu Bảo vội thò tay vào trong bọc Trương Dũng sờ lấy tấu chương ra coi thì quả nhiên đúng là bức họa của gã, khiến gã càng hoang mang lo lắng.

Tôn Tư Khắc nói :

- Vừa rồi bọn quân đi tuần về báo ngoài cổng có một vị quan quân ngất xỉu bên đường cách phủ chừng vài trăm bước. Sau nhận ra là Trương đề đốc mới khiêng về đây. Sau gáy đề đốc bị đổ máu đã đông lại. Xem chừng y ngất xỉu khá lâu rồi.

Vi Tiểu Bảo bụng bảo dạ :

- Y bị ngất đã lâu mà tấu chương chưa đem đi thì nhất định vừa ra khỏi cổng liền bị người hạ độc thủ ? Chúng sợ ta sai người đi mật cáo Hoàng đế, nên âm toán Trương đề đốc.

Lúc này Trương Dũng lại hồi tỉnh. Vương Tiến Bảo vội cầm hồ đốc cho Trương Dũng uống mấy hớp rượu nóng.

Tôn Tư Khắc và Triệu Lương Đồng cũng dùng rượu nóng xoa vào lòng hai bàn tay Trương Dũng.

Trương Dũng phấn khởi tinh thần đôi chút lại ngập ngừng nói :

- Ty chúc ... thật đáng chết. Ty chúc mới ra khỏi cổng phủ ... chừng vài trăm bước thì đột nhiên trước ngực ... trước ngực đau nhói lên. Ty chúc ... gắng gượng đi thêm mấy bước thì trước mắt tối sầm lại ... rồi ngất đi. Số mạng ... của đại nhân giao cho làm không xong ... Bây giờ ty chúc lại xin đi tức khắc ...

Hắn nói rồi gắng gượng chống đỡ muốn ngồi dậy.

Vi Tiểu Bảo vội cản lại nói :

- Trương đại ca hãy nằm yên điều dưỡng. Vụ này để ta nhờ ba vị kia đi giùm cũng được.

Gã cầm tấu chương trao cho Vương Tiến Bảo để y cùng Triệu Lương Đồng, Tôn Tư Khắc đem theo vệ sĩ tiến vào Hoàng cung.

Nhưng gã nghĩ bụng :

- Bây giờ thì chậm mất rồi. Ba người nhà họ Quy đi trước gần một giờ, e rằng tính mạng Tiểu Huyền Tử khó lòng giữ được. Chúng ta đành làm cho hết sức rồi đến đâu thì đến.

Bọn Vương Tiến Bảo ba người vâng lệnh ra đi.

Trương Dũng lại ngấp ngừng nói :

- Lão già ... ở trong thư phòng của đại nhân ... bảnh lảnh cực kỳ lợi hại ! Ty chúc vừa ra khỏi cửa phòng, lão ... khế đẩy một cái ... vào vai ty chúc ...

Y nói tới đây nổi cơn ho khằng khặc, phải chờ hết cơn ho mới nói tiếp :

- Khi đó ty chúc chẳng thấy gì ... Ngờ đâu đã bị nội thương ... Ty chúc vừa ra khỏi cổng phủ ..., thương thế phát tác ... làm hư việc lớn của đại nhân...

Bây giờ Vi Tiểu Bảo mới tỉnh ngộ. Gã lẩm bẩm :

- Té ra Quy Tân Thụ tuy trông thấy bản tấu chương của ta chẳng có gì là cáo mật, mà lão vẫn sinh lòng ngờ vực, ngấm ngấm hạ độc thủ khiến Trương Dũng không làm xong việc.

Gã thấy Trương Dũng ra chiều hổ thẹn, vội tìm lời an ủi :

-Trương đại ca ! Đại ca cứ yên tâm tĩnh dưỡng. Vụ này chẳng thể trách đại ca được. Con mẹ nó ! Lão con rùa kia đã âm toán đại ca, chúng ta không chịu bỏ qua.

Gã lại vỗ về thêm mấy câu nữa rồi sai gia nhân nấu sầm thang cùng mời y sinh đến điều trị.

Vi Tiểu Bảo trở vào nhà hoa sảnh nói :

-Không phải trong cung có tin ra mà là Trương đề đốc bị Quy nhị gia đánh thành trọng thương, e rằng khó bề sống được.

Quần hùng nghe nói cả kinh vội hỏi :

-Tại sao Quy tiên bối lại dả thương Trương đề đốc ?

Vi Tiểu Bảo lắc đầu đáp :

-Trương đề đốc đang đi tuần ở ngoài phủ gặp ba người liền tiến lại tra hỏi. Quy nhị gia phóng chưởng đánh y thành bị nội thương.

Quần hùng gật đầu ngồi xuống, ai cũng nghĩ bụng :

-Một tên võ quan tầm thường thì chịu sao nổi chưởng lực của Thần quyền vô địch?

Vì Tiểu Bảo rất lấy làm hối hận, tự trách :

-Nếu ta biết sớm Trương Dũng bị lão hạ độc thủ khiến y không thể đưa tấu chương đến tay Tiểu Huyền Tử thì ta quyết không nói rõ tình hình trong nội cung một cách tường tận như vậy, mà đảo lộn phương hướng rối loạn cả lên và biến đổi vị trí các cung điện, tỷ như nói Văn Hoa điện làm Trùng Hoa Cung. Nếu như thế thì bọn lão ba người vào Hoàng cung rồi có xoay xở đến nhúc đầu vầng óc cũng khó lòng tìm ra được.

Quần hùng ngồi trong hoa sảnh đều vẻ mặt buồn teo, chỉ uống rượu để giết thì giờ.

Ai cũng nghĩ bụng :

-Chuyến này vợ chồng lão Quy thành công cũng thế mà thất bại cũng vậy, nhất định sẽ gây nên một trường náo loạn đến trời long đất lở. Chỉ sợ trời chưa sáng quan quân đã lung bắt dư đảng thích khách hết mọi khu vực trong nội thành. Nếu thế thì phủ Bá Tước đây là nơi yên ổn hơn hết, quyết họ không dám xông vào tra xét.

Quần hùng lắng tai nghe thấy tiếng mõ lốc cốc và tiếng công boong boong điểm canh tư.

Liễu Đại Hồng, Huyền Trinh đạo nhân và một số đã ngồi gục xuống bàn mà ngủ.

Sau một lúc nữa, trong ngõ hẻm ở phía xa xa đột nhiên chó sủa rất dữ. Mọi người tay nắm chuôi đao đứng phắt dậy nghe ngóng.

Nhưng chó sủa hồi lâu rồi trở lại yên tĩnh, chỉ còn vắng nghe lác đác có tiếng gà gáy.

Kế đó bốn mặt gà đua nhau gáy vang lên. Ngoài cửa sổ đã lờ mờ thấy ánh sáng.

Vì Tiểu Bảo nói :

-Trời sáng rồi ! Dậy tử vào cung để nghe tin tức.

Trần Cận Nam dặn gã :

-Nếu gia đình Quy tiền bối ba người bất hạnh mà thất bại thì người ráng tìm cách giải cứu. Ngô đại ca ngộ nạn chỉ vì sự hiểu lầm, không nên oán hờn các vị đó. Chúng ta cần coi đại nghĩa là trọng, tình cảm cá nhân là chuyện nhỏ. Các vị đã tỏ lòng hối hận, vậy chúng ta đừng để tâm về vụ này nữa.

Vì Tiểu Bảo đáp :

-Đầu phụ đã có lời dặn bảo, dĩ nhiên đệ tử phải tuân theo. Nhưng ... nhưng nếu Quy nhị gia đã hạ sát tiểu Hoàng đế rồi thì đệ tử có hy sinh cái mạng nhỏ bé này cũng chẳng thể cứu thoát các vị được.

Vì Tiểu Bảo nghĩ tới Tiểu hoàng đế bị bọn Quy gia ba người đâm chết , trong lòng không khỏi đau đớn cơ hồ sa lệ.

Trần Cận Nam thấy gã nói có lý cũng lắm nhảm gật đầu.

Mộc Kiếm Thanh lên tiếng :

-Bữa nay nhất định trong thành Bắc Kinh sẽ xảy ra một phen đại loạn. Tiểu đệ còn rất nhiều bằng hữu ở bên ngoài, cần phải ra bố trí và bảo họ phân tán đi các nơi ẩn lánh, để chờ trận phong ba qua rồi sẽ tính.

Trần Cận Nam đáp :

-Đúng thế ! Anh em tề hội ở tản mát các nơi trong nội thành cũng không phải ít. Vậy chúng ta chia đường đi thông tri cho họ cùng các bạn hữu giang hồ biết chuyện. Ai nấy nên thận trọng kẻ bị vạ lây. Đến tối hôm nay vào khoảng đầu giờ Dậu chúng ta lại trở về đây tụ hội để thương nghị chương trình hành động.

Quần hùng đều vâng lời.

Trước hết Trần Cận Nam phái bốn huynh đệ trong Thiên Địa Hội ra ngoài quan sát tình hình các khu phụ cận xem có động tĩnh gì không ?

Lát sau bốn người về báo cáo các nơi vẫn bình tĩnh, không có chuyện gì khác lạ.

Thế rồi quần hùng lục tục rời khỏi phủ Bá Tước.

Vì Tiểu Bảo sắp ra đi thì gặp Tôn Tư Khắc về báo cáo :

-Bẩm đại nhân ! Tấu chương đã trao cho thị vệ ở cửa cung. Tên thị vệ nghe nói là bản mật tấu của Phó tổng quản Vi đại nhân liền đón lấy rồi lập tức chạy vào cung đệ trình. Bọn ty chức ba người chờ ở ngoài cửa cung cho tới canh năm, vẫn chưa thấy tên thị vệ kia trở ra ...

Hắn ngừng lại một chút rồi tiếp :

-Hiện giờ hai vị Vương Tiến Bảo và Triệu Lương Đống vẫn còn ở lại cửa cung chờ đợi. Vì sợ đại nhân nóng ruột, nên ty chức về trước bẩm báo.

Vi Tiểu Bảo đáp :

-Được rồi ! Người xuống chiếu cố cho Trương đề đốc.

Vi Tiểu Bảo lòng lo ngay ngáy, sai bọn thân binh thủ hạ áp giải giả Thái hậu Mao Đông Châu và để mộ ngôi trong cỗ kiệu nhỏ theo gã vào cung yết giá.

Tới cửa cung, bốn mặt vẫn yên lặng như tờ.

Mười mấy tên thị vệ gác cửa tiến lại vấn an, đồng thanh hô :

-Tổng quản đại nhân phải một phen cực nhọc. Chuyến này đại nhân đi Dương Châu chắc là vui vẻ lắm !

Vi Tiểu Bảo thấy bọn chúng đơn đả vui tươi , cũng yên tâm được một phần. Gã nghĩ bụng :

-Nếu trong cung đã xảy ra cuộc đại loạn thì nhất định bọn chúng chẳng còn lòng dạ nào mà hỏi đến chuyện ta đi Dương Châu.

Gã liền mỉm cười gật đầu hỏi lại :

-Gần đây anh em không có chuyện gì chứ ?

Một thị vệ đáp :

-Nhờ hồng phúc của Tổng quản đại nhân, trên dưới đều bình yên. Có điều lão tiểu tử Ngô Tam Quế gây cuộc tạo phản làm cho Đức Hoàng thượng rất bận rộn. Thường khi nửa đêm gà gáy cũng triệu các vị đại thần vào cung bàn việc.

Vi Tiểu Bảo càng yên tâm hơn.

Một tên thị vệ khác cười nói :

-Tổng quản đại nhân về kinh giúp đỡ Hoàng đế lo toan đại sự thì ngài mới được thanh nhàn một chút.

Vi Tiểu Bảo cười đáp :

-Các người bắt tất phải dâng bốc ta. Những lễ vật ta đem từ Dương Châu về đây sẽ chia phần cho các hảo huynh đệ, không sót ai đâu.

Bọn thị vệ mừng rỡ vô cùng đều dân lời thỉnh an để cảm tạ.

Vi Tiểu Bảo trở vào cái kiệu nhỏ nói :

-Đây là tên Khâm phạm mà Thái hậu cùng Hoàng đế đều cho lệnh tróc nã. Các người thử coi lại xem.

Đoạn gã mở rèm kiệu cho bọn thị vệ thò tay vào chiếu lệ khám xét.

Chúng khám xét không thấy gì liền cười đáp:

-Công trạng này của Tổng quản đại nhân không phải tầm thường. Bọn nô tài lại sắp được uống rượu mừng đại nhân thăng quan.

Vi Tiểu Bảo vào cung hỏi đoàn túc vệ ở cung Càn Thanh liền biết Hoàng thượng hiện đang cùng các vị đại thần bàn việc tại điện Dưỡng Tâm. Chúng còn cho hay suốt đêm qua Hoàng đế cùng quần thần thương nghị đại sự cho tới bây giờ vẫn chưa bãi triều.

Vi Tiểu Bảo nghe nói cả mừng nghĩ bụng :

-Té ra Hoàng thượng bận việc phải thức trắng đêm. Lúc ngài triệu quần thần tới bệ kiến, dĩ nhiên cuộc phòng bị bốn mặt cực kỳ nghiêm mật. Vậy ba con rùa nhà họ Quy có lần mò vào cung , nhưng vấp phải cuộc canh phòng nghiêm mật xung quanh Dưỡng Tâm điện, lại có cả hàng trăm , hàng ngàn ngọn đèn lồng thấp sáng trưng thì bọn chúng còn đến gần Hoàng thượng thế nào được ? Giả tỷ Tiểu Huyền Tử nằm ngủ trong phòng , đèn lửa tắt hết, thì e rằng đã gặp nguy hiểm và mọi sự hoàn toàn nát bét. Thế mới biết y làm Hoàng đế, quả nhiên hồng phúc tây trời. May mà lão tiểu tử Ngô Tam Quế mở cờ đắc thắng , khiến Hoàng đế lo âu trong dạ mới phải bàn việc suốt đêm.

Gã tới ngoài điện Dưỡng Tâm, đứng yên lặng chờ đợi.

Tuy gã được nhà Vua thương yêu, nhưng hiện giờ Hoàng đế đang cùng vương, công, đại thần thương nghị quốc quân đại sự, gã không dám tiện tiến vào.

Vi Tiểu Bảo đợi chừng hơn nửa giờ thì bọn túc vệ nội ban mở cửa điện.

Bọn Khanh Thân Vương Kiệt Thư, Minh Châu, Sách Ngạch Đồ lũ lượt kéo ra.

Các vị đại thần vừa thấy Vi Tiểu Bảo đều mỉm cười chấp tay chào, nhưng không ai dám lớn tiếng.

Tên thái giám chạy vào thông báo, nhà Vua lập tức truyền lệnh cho Vi Tiểu Bảo vào bái kiến.

Vi Tiểu Bảo lên điện dập đầu hành lễ rồi đứng dậy. Gã thấy Vua Khang Hy ngồi trên ngự toạ, lộ vẻ tinh thần hăng hái, trong lòng mừng rỡ tâu :

-Tâu hoàng thượng ! Nô tài coi Hoàng Thượng ... có vẻ rất cao hứng.

Trong lòng gã lo âu suốt đêm, bây giờ được thấy nhà Vua bình yên, gã mừng quá đâm ra xúc động, không cầm được giọt lệ chan hoà.

Vua Khang Hy cười hỏi :

-Mọi sự đang vui vẻ, làm sao mà người khóc ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

-Nô tài mừng quá không cầm được nước mắt.

Nhà Vua thấy gã để lộ chân tình, lòng tâm rất hoan hỷ. Ngài cười nói :

-Hay lắm ! Hay lắm ! Lão tiểu tử Ngô Tam Quế quả nhiên tạo phản rồi. Hắn thắng được mấy trận đầu đã cho là ta khiếp sợ, không dám giết con hắn. Con mẹ nó! Hôm qua lão gia đã chặt đầu Ngô ứng Hùng.

Vi Tiểu Bảo giật mình kinh hãi "ủa" lên một tiếng rồi hỏi :

-Hoàng thượng hạ sát Ngô ứng Hùng rồi ư ?

Nhà vua đáp :

-Chứ sao ? Bọn đại thần đều khuyên ta đừng giết Ngô ứng Hùng. Họ nói là trường hợp mà Vương sư bất lợi gì gì, ta có thể dùng tên tiểu tử đó giảng hòa với Ngô Tam Quế, rồi cho hắn tái lập phiên trấn, vĩnh viễn để hắn trọng trấn tỉnh Vân

Nam. Họ còn bảo giết Ngô ứng Hùng rồi, Ngô Tam Quế không úy kỵ gì nữa, hành quân thêm phần hung ác. Chà chà ! Toàn là bọn nhất gan.

Vi Tiểu Bảo tâu :

-Hoàng thượng quyết đoán rất là anh minh. Nô tài đã coi vở tuồng Quần anh hội. Chu Du và Lỗ Túc thưa với Tôn Quyền: "Bọn hạ thần có thể đầu hàng Tào Tháo, nhưng chúa công không thể đầu hàng được". Tình trạng chúng ta ngày nay cũng vậy. Bọn vương công đại thần có thể cầu hòa với Ngô Tam Quế, nhưng Hoàng thượng nhất quyết không thể giảng hòa.

Vua Khang Hy cả mừng, vỗ tay xuống bàn, đứng dậy nói :

-Tiểu Quế Tử ! Người mà về sớm một ngày thì đối lời với bọn đại thần được. Bọn chúng tất không dám khuyên ta cầu hòa nữa. Hừ ! Bọn chúng có đầu hàng Ngô Tam Quế, vẫn còn làm Thượng thư, tướng quân, chứ chẳng thua thiệt gì.

Ngài nghĩ tới Vi Tiểu Bảo tuy là kẻ bất học vô thuật , nhưng không giống bọn đại thần chỉ nghĩ đến lợi riêng cho mình.

Nhà Vua lại dắt Vi Tiểu Bảo đến trước một cái bàn lớn. Trên bàn trải sẵn tấm địa đồ.

Nhà Vua trở vào địa đồ nói :

-Ta đã phái người thống lĩnh tinh binh một đường từ Kinh Châu tới Thường Đức đóng giữ, một đường từ Võ Xương đến Nhạc Châu canh gác. Ta còn phái Thuận Thừa quận vương là Lạc Nhĩ Cầm làm Ninh Nam tĩnh khấu đại tướng quân thống lĩnh chúng tướng đi tiểu trừ phản tặc. Mới đây ta lại phái hình bộ thượng thư là Mạc Lạc làm kinh lược giữ mặt Tây An. Ngô Tam Quế dù có lấy được Vân Nam, Quý Châu và Tứ Xuyên nhưng khi hắn đánh tới Hồ Nam, chúng ta không sợ hắn nữa.

Vi Tiểu Bảo khẳng khái tâu :

-Tâu Hoàng thượng ! Nô tài cũng mong được Hoàng thượng sai phái dẫn quân đi đánh lão tiểu tử Ngô Tam Quế.

*** vietkiem.com ***